

RETSPLEJERÅDET

Den 25. april 1979

Bilag til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 18 og 19

Justitsministeriet

Justitsministeriet har anmodet om retsplejerådets bemærkninger til skrivelse af 5. februar 1979 fra Københavns Byret, hvoraf fremgår, at byrettens dommere finder det tvivlsomt, om de foreslåede regler i lovforslaget om ændring af retsplejeloven (Behandling af borgerlige sager m. v.) vedrørende sagsøgtes udeblivelse er hensigtsmæssige.

I den anledning skal retsplejerådet udtale:

Spørgsmålet har været drøftet på møder i rådet den 26. februar og den 4. april 1979.

1. Rådet er enig med Københavns Byret i, at det ikke er hensigtsmæssigt, at retten efter det fremsatte lovforslag er afskåret fra i tilfælde af sagsøgtes udeblivelse at træffe andre afgørelser end domfældelse af sagsøgte i overensstemmelse med sagsøgerens påstand eller afvisning. Lovforslaget er i og for sig på dette punkt i overensstemmelse med udkastet i betænkning nr. 698/1973 §§ 363, stk. 2, og 364, men udeblivelsessager skulle efter dette udkast ekspederes kontormæssigt uden afholdelse af retsmøde, således at muligheden for at drøfte mangler ved stævningen eller dokumentation med sagsøgerne ikke var til stede. Udkastet og betænkningen forestillede sig i øvrigt, at retten i stedet for at afvise sagen kunne »træffe bestemmelse om mundtlig forberedelse af sagen«, det vil sige indkalde til et første retsmøde, jfr. betænkningen side 139. Lovforslaget opretholder imidlertid i det væsentlige den hidtidige retstilstand med berammelse af alle sager til et første retsmøde på en almindelig retsdag, og derfor bør, som Københavns Byret fremhæver, også de gældende regler om mulighed for at afsige dom, der kun delvis følger sagsøgerens påstand, og dom, der frifinder sagsøgte for dele af sagsøgerens påstand, opretholdes.

2. Lovforslagets regler om udeblivelse under forberedelsen i §§ 354 og 360 er næppe helt klare og overskuelige. Disse regler har stor praktisk betydning, og en klargørelse må

derfor anses for ønskelig. En klargørelse kan efter rådets mening opnås ved at samle reglerne om parternes – sagsøgers og sagsøgtes – udeblivelse fra første retsmøde i en paragraf (§ 354) og samle reglerne om udeblivelse fra senere retsmøder under forberedelsen i en anden paragraf (§ 360).

3. I de generelle bemærkninger til lovforslaget anføres side 27 grundene for en del af de hørte myndigheder og for justitsministeriet til, at den i betænkning nr. 698/1973 skildrede autorisationsordning ikke er optaget i lovforslaget. En væsentlig del af begrundelsen er efter det anførte, at ekspedition af udeblivelsessager uden afholdelse af møde vil berøve sagsøgte hans mulighed for at opnå en fordelagtig forligsmæssig ordning, f. eks. en lempelig afdragsordning af mellemværendet ved dommerens mellemkomst. Her til er imidlertid at bemærke, at en sagsøgt vil kunne opnå, at sagen ikke behandles som kontorsag, ved at fremsætte en skriftlig indsigelse imod sagsøgerens krav. Endvidere og især, at den nye bestemmelse i retsplejelovens § 525 har givet fogedretten adgang til at fastsætte en afdragsordning, hvor ikke den inkasserende advokat selv har været indstillet på at tilbyde den sagsøgte debitor en rimelig ordning. Endelig må nævnes, at den fleksibilitet i udeblivelsesreglerne, som Københavns Byret i sin skrivelse har efterlyst, således at en påstand kan »rettes til« f. eks. ved reduktion af rentekrav eller lignende, i et vist omfang også kan opnås under en autorisationsordning ved at give retten mulighed for at lade sagsøgeren afhjælpe mangler ved stævningen enten før forkyndelsen som beskrevet i lovforslagets § 349 eller efter forkyndelsen ved i stedet for en »omberammelse« at åbne mulighed for forkyndelse af tillæg til stævningen, således som skildret i § 360, stk. 2, i slutningen. Rådet har i forbindelse med sine nuværende overvejelser om